

SLOVENSKI NAROD.

Plačuje vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste, po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ne molčimo več!

Sveta jeza potiska mi pero v roko. Dolgo časa sem molčel opazoval in čakal dejanj, a sedaj ne morem molčati več. Bilo bi to na kvar naše narodne stvari.

Zakaj se borimo Slovenci pri volitvah; zakaj se potegujemo po naših javnih zborih in časnikih? Gotovo ne zato, da bi kakemu slavohlepniku pripomogli do častnega mesta, do častnega naslova, do kacega križca ali reda. Narod naš je predober, da bi ga vodili v volilni boj in politično vojno za take malenkosti; narod naš ni zato tu, da bi se posamičniki spenjali čez njegova pleča do služeb in časti. Borimo se za vse kaj drugega, imenitnejšega, užvišenejšega; borimo se od tedaj že, odkar se je narodna zavest probudila po krasnej zemlji med Muro in Jadro, posebno pa od tedaj, odkar smo postali deležni ustavnega življenja, za obstoj našega naroda. Prvi pogoj tega pa je veljava njegovega jezika v šolah in uradih.

Le zato, ker je narod naš pričakoval od slovenskih kandidatov, da bodo vedno, povsod in dosledno vedeli čuvati narodne svetinje; da se bodo brezobzirno in neustrašljivo borili za pravice njegovega jezika, hodil je tako navdušeno na volišča.

In sedaj? — Sedaj je raznenaden, nevoljen, obupan. Dve celi leti je že preteklo, odkar imamo narodni deželni odbor. V tem času bi se bilo pač lahko po deželnih uradih upeljalo že slovensko uradovanje. A še sedaj, po znanem vlanskem deželno-zborskem sklepu, vsled katerega bi bila morala od novega leta 1885 postati slovenščina izključni uradni jezik deželnega odbora; — še sedaj pravim, je pri teh uradih ostalo vse pri starem, isto tako, ko da bi v deželnem odboru imeli vedno še glavno besedo Dežman, dr. Schaffer in dr. Schrey. V deželnih uradih šopiri se prevzetno tujka nemščina, v tem ko je legitimnej slovenščini odkazano mesto pástrke. Če kak uradnik vendar le jedno ali drugo stvar reši v slovenskem jeziku, je to le njegova zasluga; deželni odbor tega ne zahteva, njemu je — tako mi zagotavljajo oni, katerim je to dobro znano — nemško uradovanje ljubše od slovenskega.

Ko so prišli svoje dni nemškutarji v deželnem odboru na krmilo, izdali so čez noč naredbo, da naj

si nikdo ne predrzne več slovensko uradovati; slovenske večini deželnega odbora bilo je glede slovenskega uradovanja potreba še le sklepa deželnega zbora. A sedaj še tega ne izpelje!

In deželni šolski svet? Kako se je obnašal v znanej zadevi glede nemških šol v Ljubljani, je še vsakemu znano. Da bode Ljubljana imela vsaj od letos naprej čisto slovenske ljudske šole, zato ima zaslugo jedino le mestni zastop Ljubljanski. Deželni šolski svet, o katerem govoré, da je po večini naroden, je v tej zadevi čisto nedolžen. — In ali je storil kaj za to, da bi čveterorazrednice po deželi postavljene bile glede poučevanja nemščine v isto vrsto, ko ljudske šole Ljubljanske. Po vseh kranjskih čveterorazrednicah začenja se namreč deca takoj v drugem poluletti prvega razreda mučiti z duhamornim učenjem nemščine in celo profesor Šuklje, kateremu nikdo ne bode mogel očitati narodnega radikalstva, je priznaval v „Ljubljanskem Listu“, kako nespametno je to. A deželni šolski svet se ne gane. In vendar sede v njem možje, kateri se vedno in glasno prištevajo narodni stranki. In ti možje imajo celo večino v njem!

Tudi je znano, da so se nad vsemi prostori v lani dogotovljenega pedagogija dali napraviti le nemški napisi. Gospod deželni predsednik je to preziranje slovenščine v „Soči“ zagovarjal s tem, da o njem vedel ni. Vendar pa sedaj, ko se s tem že davno več izgovarjati ne more, ni še nič storil, da bi se ta krivica popravila. Deželni šolski svet, v katerem pravijo, da ima narodna stranka večino, pa k temu molči.

Na Ljubljanskem učiteljski poučujejo se v naravoslovji pripravniki slovensko, pripravnice pa nemško; dasi bi se tudi te po veljavnih naredbah imele poučevati slovensko. A zakaj to? Zato, da ostane v Ljubljani nemškega „Schulvereina“ agitator profesor Linhart. Deželni šolski svet, kateri ima baje narodno večino, pa tudi k temu molči.

Je li tedaj z ozirom na vsa navedena fakta čudno, da narod postaja nevoljen, ker vidi, da možje njegovega zaupanja ničesar ne store za to, za kar se je leta in leta boril? Je li čudno, če je z ozirom na volitve zavladala apatija?

V dolžnost sem si tedaj štel povzdigniti svoj glas. Vsaj narodno novinarstvo o takem v narodnih

zadevah skrajno malomarnem ravnanji narodnih korporacij ne more in ne sme molčati. V samomori ni nikdo opravičen tirati naš narod. To naj pomislijo oni, katerih se tiče!

„Matiče Slovenske“ XX. redni občni zbor.

(Dalje.)

Dr. Ivan Tavčar kritikuje v daljšem govoru, da se je od Matične glavnice potrošilo 10.328 gld. 59 kr., ali da je narastel do te vsote primankljaj. Gospod tajnik rekel je, da je ta deficit nastal zaradi izdajanja šolskih knjig. To pa ni res. Zadnja leta naraščal je primankljaj, ne da bi se bile izdajale šolske knjige, ne da bi se bil za dovoljenje vprašal občni zbor, ne da bi se bil ozir jemal na pravila, po katerih je glavnica nedotakljiva. Gospod govornik je potem vzel v pretres društveno delovanje osobito l. 1883. Dasi je gospod govornik protestoval, da bi se mu v tej zadevi očitala ilojalnost, dasi smo v tej zadevi popolnem njegovih nazorov, vendar se nam zdi umestnejše, da o tem ne govorimo obsirneje. Da bodo pa naši čitatelji vsaj vedeli, o čem je bil razgovor, usojami si priobčiti iz računskega sklepa za l. 1883 le markantnejše podatke. Po tem računskem sklepu stalo je izdavanje knjig:

a) spisi	2151 gld. 53 kr.
b) tisk	4532 „ 06 „
vkupe	6683 gld. 59 kr.

Če se pomisli, da je vezanje knjig stalo vrhu tega 309 gld. 20 kr., bilo je vseh troškov za društvene knjige l. 1883 nič manj nego 6992 gld. 79 kr. Dr. Tavčar torej naglašá, da se je proti pravilom krušila glavnica, da so se delali nepotrebni troški, to pa zaradi tega, ker je l. 1883 ustopilo nekaj mlajših odbornikov, ki so z velikim hrupom osvojili si uplivno besedo pri „Matici“, kateri mlajši odborniki pa neso delali v slavo naši knjigi, ampak v prvi vrsti le za reklamo tiskarni Bambergovi.

Za delovanje odborovo oglašila sta se gg. Robič in Grasselli. Prvi naglašal je, da je izdavanje šolskih knjig prouzročilo primankljaj. Drugi predsednik Grasselli pa je opravičeval hibe in nedoslednosti v Matičinih knjigah s tem, da ima v nas pisateljev, ki po nobeni ceni ne dopuščajo, da

LISTEK.

Gregorčičev dan v Prvačini.

(Dalje.)

A ugodni izid besede in njena dovršenost pripravila sta še le srca navzočnih v to, kar je imelo priti — za banket, katerega se je udeležilo okolu 150 ljudi. Pri banketu bilo je kakih 15 duhovnikov, več profesorjev, učiteljev, županov, doktorjev itd. Tudi državni poslanec dr. vitez Tonkli in deželni poslanec dr. Rojic bila sta prisotna; dalje bili so zastopani gospodje vsakega stanu, posestniki, trgovci, uradniki, meščani, gospe in gospodičine, kmetje itd. Zbrana so bila narodna srca iz vseh krajev Vipavske doline, dalje iz Trsta, Gorice, Solkana in od drugod. A vse je navdajal jeden duh, duh bratovske ljubezni in slovenske skupnosti, duh navdušenja za višje ideje in sveto stvar. Pesnikov duh prešinjal je vse, vsak se je čutil srečnega, zadovoljnega.

Prvi napije Dornberški župnik F. Kramar papežu Leonu XIII. in Goriškemu nadškofu Alojziju, kazaje na simpatije sv. očeta do Slovanov, kar je razvidno iz besed, katere je govoril l. 1881 slovan-

skim romarjem: „Sv. Ciril in Metod naj priporočata Bogu oni narod, kateri ima po številu, mogočnosti in bogatstvu največjo veljavo, oni narod, katerega sta ona zjediniła z rimsko cerkvijo itd.“ Tej prav lepo izvedeni in sestavljeni napitnici, ki je bila z živahno pohvalo vsprejeta, sledila je ona g. dra. A. Gregorčiča na presvetlega cesarja, kateri so sledili burni živioklici. Pevci zapeli so cesarsko pesen, katero je občinstvo stoje poslušalo in sledeči zopetni živioklici in burno odobravanje svedočili so, da tu je Bogu in cesarju udano ljudstvo zbrano. — Na to ustane dr. vitez Tonkli ter napije v daljšem govoru pesniku Gregorčiču. Najprej omenja, da mi Slovenci, na Goriškem živeči, bili smo že od prvega začetka uneti za našo narodno stvar, a žali bog, duhoviti, imenitni, velikih mož nam je manjkalo. Vender so se tudi v tem oziru časi spremenili. Pod Krnom porodil se nam je slovenske matere sin, katerega je velikan spodbudil na delo; posrečilo se mu je onega velikana duševno prekositi. Sedaj biva slavni ta sin slovenski pod Čavnom, naj bi sedaj tudi sivi Čaven jednako uplival na njega; kakor prej Krn, da ne bi opešal v svojem delu, temveč še dolgo, dolgo peval domovini v slavo.

S to napitnico — zdelo se je — dospelo je navdušenje do vrhunca, a kmalu smo se prepričali, da ni bilo tako, kajti zdajci ustane pesnik, vse utihne, vsak sledi pazljivo besedam, katere je pesnik govoril: Od prve mladosti — pravi — odkar je ranjki Šolar užgal v njem iskro narodne ljubezni, do današnjih dnij imel je vedno le to pred očmi, kako bi koristil zapuščenemu svojemu narodu, nikdar ni iskal slave, ampak le delo, trud in trpljenje za narod, v čemer vidi največjo slavo; to pot hodil bo do zadnjega vzdihljaja.

Ta napitnica in ona na Strossmayerja, kateremu je tudi pesnik napil, prideta, nadejamo se, v izvirni besedi na svetlo, radi tega jih tu ne navajamo. Slovenci naj jo potem sami bero ter si mislijo moža, ki plamti za našo sveto stvar, ki je z vso svojo navdušenostjo in ognjevitostjo govoril, in uverjeni bodo, da je bilo občinstvo po teh napitnicah očarano. Videlo se nam je, da se je vsak bal po končani napitnici motiti tihoto in svete čute, kateri so ga obdajali, a ko se je vendar le tihota prebila s prvimi živioklici, sledil je frenetičen neposljiv aplavz napitnicama.

Prvaški župnik Poljšak prebere na to, ko se

bi se le črka v njihovih sestavih premenila. Predsednik Grasselli govoril je dobro, a želeli bi bili njegovim besedam več prepričevalne sile, zlasti pa, da bi se nekaterim vprašanjem ne bil izogibal, kakor se je vsaj nam dozdevalo.

Debata o poročilu tajnikovem se potem sklene in vsprejme tudi po predsedniku Grasselliji toplo podpirani predlog g. Hribarja ter imenuje g. Jan Lego v Pragi jednoglasno častnim članom „Matice Slovenske“.

Isto tako vsprejme se g. Trstenjaka predlog, da naj „Matica“ kupuje lastništvo slovenskih knjig od pisateljev.

Iz pregleda o glavnici „Matice Slovenske“ koncem leta 1884 povzamemo naslednje podatke. Ostanek v blagajnici v gotovini 1028 gld.; v obligacijah nominalne vrednosti 9600 gld.; hiša na Kongresnem trgu št. 7 29.069 gld.; hiša na Bregu 11.400 gld.; za izdavanje knjig potrošena vsota (primankljaj) 10.328 gld. 59 kr., — vkupe 61.425 gld. 59 kr. Ker je pa na hiši na Kongresnem trgu še uknjižen dolg v znesku 4000 gld., znaša čisti aktivum 57.425 gld. 59 kr. Če odbijemo primankljaj, ki se bode prej ali slej vendar moral odpisati, ki je kot aktivum dvomljive vrednosti, tedaj preostaje vendar vedno še 47.097 gld. in ta znesek je prava glavnica „Matice“.

Razen svoje glavnice oskrbuje „Matica“ še naslednje zaklade: 1. Valentina Vodnika spomenik 4981 gld. 46 kr.; 2. Mirolava Vilharjeva spomenik 290 gld. 04 kr.; 3. Anton Tomšičevo ustanovo za literarne namene 1350 gld. 07 kr.; 4. Dr. E. H. Coste spomenik 1027 gld. 31 kr. vkupe 7648 gld. 88 kr., kateri denarji so naloženi pri obrtnem podpornem društvu v Ljubljani, v kranjski hranilnici in v posojilnici v Šoštanj. (Konec prih.)

Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog,

da se napravi nov tlak po nekaterih ulicah in cestah, da se obnové in na novo naredé nekateri hodniki in da se napravi nekateri novi prehodi.

(Konec.)

Dobro mi je znano, da mestno denarno stanje nikakor ne dopušča, da bi se s takim za naše razmere že velikim zneskom obtežil letni mestni budget v ekstraordinariji. To je bilo tudi uzrok, da so se doslej napravljali, popravljali in obnavljali vsako leto le nekateri deli mestnih tlakov in hodnikov. Zato pa nemamo splošno nikdar ni dobrega tlaka po ulicah in cestah, ni dobrih hodnikov; kajti ko se jeden del naredi ali popravi, je zopet ostali že v slabem stanu. Sicer pa tako krpanje spominja prav živo starih „dobrih časov“, v katerih je veljalo pravilo, „da naglost ni prida“ in „da vsega preveč škoduje“. Dandanes pa so se nazori izpremenili. V tem, ko so nekedar kalkulovali: ta in ta znesek imamo vsako leto na razpolaganje, tedaj tudi ne moremo in ne smemo več izvršiti, ko toliko, kar se dá z njim pokriti in so zato tudi polagoma izvrševali javne naprave; — izvršujejo se jednake naprave, o katerih se ve, da bodo trajale vsaj neko vrsto let, dandanes najedenkrat, potem pa se amor-

je občinstvo nekoliko pomirilo, došle pismene in telegrafične čestitke, katerih je bilo precejšnje število.

Na to napije prof. Erjavec pesniku s sledečimi besedami:

„Povod današnjemu sestanku je odličen sin slovenske matere, naš ponos, naša dika. To je mož, ki božanske misli in božanska čuvstva sklada v nebeški jezik. Te besede neso moje, izrekel jih je o našem pesniku jeden najmočnejših stebrov katoliške cerkve, največi poznavalec umetnosti in prvi idealist na slovanskem jugu, mož, kateremu je bratski narod hrvatski kot svojemu največjemu dobrotniku pridel ime prvega sina domovine. Tako ta mož svetovne slave povečuje našega pesnika, ki je tudi idealist v najlepšem pomenu. In, gospoda moja, ideje vladajo svet, ideje so tista moč, katerej se na dolgo nobeden ustavlja ne more, in vse, karkoli se dela in snuje proti idejam, mora prej ali slej razpršiti se, kakor pleve na vetru.

„V zgodovini nahajamo za to dokazov na vsak korak.

Naš slavljence je duhovskega stanu, zatorej mi bodi dovoljeno navesti jeden primer iz zgodovine naše cerkve. Jeden jedini človek, — res da je bil ob jednem tudi Bog — stopil je v svet z idejo,

tizujejo stroški za nje v neke najprej določene vrsti let.

In to je brezdvoybeno pogoj napredku.

Tlak, kakor ga jaz nasvetujem, trajal bi brez večjih poprav najmanje deset let. Pozneje bilo bi pri njem pač treba poprav, a vendar ne takojšnjih, ki bi stale toliko, ko se sedaj vsako leto izdaja za tlak po dotičnih ulicah; kajti material bi trajal dvajset let.

Z ozirom na to je pa čisto opravičeno, da se znesek, ki bi se za prej omenjeno napravo novega in premembo sedanjega tlaka izdal, razdeli na deset let in v tem času z enakimi zneski amortizuje.

Ne vem sicer, koliko se je doslej povprečno na leto izdalo za tlak po vseh onih ulicah in cestah, kedar nasvetujem spremembe; a iz poročil o računskih zaključkih mestne glavne blagajnice let 1882 in 1883 vem, da najmanje 2000 gld. Pri vsem tem pa je material bil še stari, kajti v teh dveh letih se ni nič novega tlaka napravilo; tedaj se je omejeni znesek izdal le za poprave.

Ako se tedaj ta znesek porabi za amortizacijo ter mu pridene še 2905 gld. 84 kr. na leto, morajo se vsi stroški za nasvetovano novo obdlaženje v desetih letih pokriti. Višek v znesku 2905 gld. 54 kr. nadomesti se v prihodnjih desetih letih, ko bode ves tlak že amortizovan in tedaj ves material postane neobremenjena mestna lastnina. Poleg tega pa je potreba pomisliti, da bode novi tlak veliko lepši in prikladnejši; tudi se bode z njim storilo mnogo za olepšavo mesta ter na ta način pospeševal tudi njega napredek in razvoj.

Slavni mestni zbor je že o tako mnogih prilikah pokazal, da ima pazno oko za vse, kar je v stanu interese našega glavnega mesta pospeševati, da prav nič ne dvomim, da se bode pridružil danes mojemu predlogu, čegar namen je, da dokaže Ljubljana svojo naprednost in da postane vredno glavno mesto dežele, vredno središče vsega slovenskega naroda.

Zato predlagam:

Slavni mestni zbor naj sklene:

1. Nasvet moj, da se napravi granitni tlak v Špitalskih, Gledaliških, Šelenburgovih ulicah in na Dunajski cesti; da se napravijo prehodi čez posamezno v poročilu navedene ulice in ceste iz klinkerske težke opeke Zagrebske tovarne M. Tasotijeve; da se napravijo v Gledaliških in Šelenburgovih ulicah, na Kongresnem trgu, ob Lavrenčičevij, Fischerjevij in Kogelnovej hiši in po obeh straneh mestnega trga hodniki iz čamotnih ploščic in konečno, da se naredi na Marije Terezije cesti do evangelijske cerkve in na Bregu od vogla Turjaškega trga do Cojzove ceste hodniki iz starih še rabljivih kamenitnih plošč; — izroči se v pretres in poročilo združenima odsekoma finančnemu in stavbenemu.

2. Ta dva odseka se naprosita, naj stvar vzameta takoj v pretres in svoje predloge stavita mestnemu zboru vsaj do konca maja t. l., da se bode eventuelno z naročbami in delom moglo še letos pričet.

katerej se je protivila silna rimska država in ves tedanji svet. Za se je imel samo nekoliko siromašnih, priprostih in neukih ribičev, a ideja je nadvladala Rim in svet in sedaj gospoduje že več nego osemnajst sto let in nje gospodstva nikdar ne bode konec.

„Gospoda, ideje imajo svoj izvor v Bogu, ob njega „večni luči“ so prižgane, in za to gorijo s tolikim žarom, da ga nobena zavist, nobena sila upihni in udušiti ne more, vsak nasprotni veter ga le močnejše razpiha. Tako bodo tudi božanstvene misli našega pesnika — naj se jim nekateri protivijo, kolikor jim drago — naposled ogrele in razunele ves narod in ni je nobene sile na tem svetu, ki bi iz slovenskih src mogla iztrgati ime: Simon Gregorčič.“

Tudi to napitnico govoril je g. prof. Erjavec s tako ognjevitostjo, s takim navdušenjem, kakeršno se nahaja le v srci moža narodnjaka, ki je uzor rodoljubja, poštenosti in najčistejše ljubezni do svojega naroda, moža, katerega isto tako ljubimo in cenimo, kakor našega pesnika. Navdušenost, s katero je bila vsprejeta ta napitnica, ne da se niti misliti, človek mora biti sam navzoč, da zadobi o njej pravi pojem. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. aprila.

Gospodska zbornica se snide 16. t. m. V prvi seji še ne pride na vrsto debata o Severnej železnici. Začetkom drugega tedna bode zbornica poslanec imela jedno sejo. Ta seja bode pa veljala formalnostim, v njej bode predsednik imel končni govor. 22. t. m. se bode pa **državni zbor** slovesno zaključil s prestolnim govorom. Sedaj so ministrske konference, v katerih se posvetujejo o prestolnem govoru. Govori se, da bode prestolni govor sestavil baron Ziemialkowski. Da bode gališki deželni minister sestavljal prestolni govor, to pa ne ugaja nemškimi liberalcem in njih listi že javno izražajo svojo nevoljo. — Volilno gibanje se že povsod začneja. Posebno se pa že razpravlja vprašanje, kdo bode sedaj se potegoval za mandat v notranjem mestu na Dunaji, kateri okraj je do sedaj zastopal dr. Hoffler, ki je nedavno umrl. Govori se, da bode kandidoval v tem okraji dr. Herbst, ki se neki prav varnega ne čuti v svojem dosedanjem volilnem okraji; drugi bi radi v tem okraji postavili dr. Tomaszcuka, katerega Bukovinci ne mislijo več voliti. Razen teh dveh bi radi kandidovali v tem okraji dr. Kopp, Weitlof in Lemayer. Levičarskim vodjam sedaj hudo prede, kako priti v državni zbor, ker bode njih stranka gotovo več mandatov izgubila. Vsakdo bi rad tam kandidoval, kjer se ni bati poraza.

Da bi **Sedmogradsko** pomadjarili, ustanovili so Madjari posebno sedmogradsko kulturno društvo, kojega namen bode pred vsem gojiti in razširati madjarski jezik. Predvčeraj je to društvo imelo svoj prvi občni zbor.

Vnanje države.

Ruski vojni minister je državnemu совету predložil predlogo, da se letos nabere 230.000 vojaških novincev. — Arhimandrit Mitrofan Ban bode 18. aprila v Peterburgu posvečen v črnogorskega metropolita. Nekateri listi temu pripisujejo politički pomen, da je dal metropolit posvetiti **20** v Peterburgu ne pa v Karlovcih od tamošnjega pravoslavnega patrijarha.

Izmej vseh političnih vprašanj obrača se sedaj največ pozornosti na **afganske** zadeve. Poslednje poročilo generala Komarova jasno razklada, da so Afgani sami izvali boj, angleška poročila so pa vsa jako nejasna. Kako se bode ta stvar rešila, še nikdo domnevati ne more. Ruski listi, ki so s prva kaj mirno pisali, so sedaj vsi za energično postopanje. Angleškega rožljanja s sabljo se Rusi dosti ne bojé. Tudi strašenje z državnim bankerotom ni v Peterburgu napravilo nikakega utisa. Rusi le predobro vedó, da bi ruski državni bankerot Angležem več škodoval nego njim samim. Pred angleškimi vojaki pa Rusi nemajo prav nobenega strahu. Nek ruski list že pravi, da imajo Rusi že skoraj dovolj čet na Kavkazu in v Turkostanu, da se njim ni treba bati, če Angleži ves zeleni otok na parnikih spravijo v Indijo in Afganistan. Angleške vojne ladije bi sicer blokirale nekatere ruske luke, a zato bi ruska „krajcarskija sudna“ (Kreuzschiffe) začela lov na angleške trgovske ladije in napravila angleški trgovini neizmerno več škode nego-li Angleži ruskej. Angleško vojno brodovje moralo bi stražiti vse angleške luke in spremljati angleške trgovske ladije. Pribrežja bi pa Rusi že s torpedi in drugimi sredstvi tako zavarovali, da bi Angleži njim ne mogli dosti škodovati. — Vojna uprava ruska je neki že zaukazala, da se imajo ruske vojne ladije na Črnem morji pripraviti za vojno. 23. m. m. je v Nikolajevem bil sklican pomorski vojni svet, ki se je imel posvetovati o pripravah za vojno po morji. Tega sveta so se udeležili admirali in več družih višjih pomorskih častnikov. Pa tudi na suhem se Rusi pripravljajo za vojno. V Merv baie mislijo poslati znanega stratega generala Obručeva, da prevzame glavno poveljništvo ruskih čet v Turkostanu, ko bi se začela vojna. Obručev je znan iz poslednje orientalske vojne, uničil je Muktara paše vojno silo pri Ala Dagu na azijskem bojišču. Emiru afganistan-skemu Angleži prav dobro ne zaupajo, bojé se, da bi pri priložnosti ne pridružil se Rusom. Veliko manj pa še zaupajo Afganom samim. Bati se je, da bi ti se proti njim ne postavili, ko bi skozi njih deželo hoteli iti na Ruse. V Perziji je pa angleška diplomacija dosegla vspeh. Perzijska oblastva so zaprla Ejuba kana, ki je tam živel v pregnanstvu. Ta kan je jako sovražen Angležem in so v poslednji afganski vojni baš njegove čete napravile veliko škode Angležem. Sedaj se je baš pripravljaj pobegniti v Afganistan, da bi tam podkuril upor proti Angležem, pa so ga Perzi zaprli na željo Angležev.

Parlamentne počitnice v Berolinu so tudi minule. Danes se snideta **nemški** državni in pruski deželni zbor. Državni zbor se bode že v prvih sejah posvetoval o povišanji carine.

Poslednje dni poročalo se je po časopisih, da je Italija zavrnila predlog Anglije, da bi njene čete zasele **Egipet**, ko bi angleške morale oditi v Afganistan. Novejša poročila pa javljajo, da to ni res, ter da se vrše pogajanje, da bosta Italija in Turčija skrbeli za red v Egiptu, ko bi Angleži morali ostaviti to deželo.

Grška tudi hoče, da bi jo povabili h konferenci, ki se v Parizu posvetuje o neutraliteti **Sueškega prekopa**. Stori la je že potrebne korake zato v Parizu in Berlinu. Sklicuje se na to, da biva kakih 60.000 grških podanikov v Egiptu in ima tam še druge interese. Velevalsti baje neso ravno proti temu, da se h konferenci povabi tudi Grška.

Poslednja poročila iz **Sudana** javljajo, da je bil Mahdi odposlal mnogo vojske proti Jebel-Dairu in El-Obeidu. Pri poslednjem kraji bile so njegove čete neki hudo tepene. Sploh se v Kordofanu širi ustaja proti njemu. Govori se, da misli Mahdi sam z mnogimi vojaki odriniti v Kordofan, poprej bode pa v Kartumu nastavljen jednega emira.

Meksika neki posreduje mej **srednje-ameriškimi** državami, da bi mej sabo napravile mir in vse ostalo pri starem. — Guatemalski kongres volil je Sinibaldija začasnim predsednikom. Neko poročilo javlja, da se je že sklenil mir mej San Salvadorom in Hondurasom. Obe ti dve državi sta pa tudi sklenili zavezo, da se bosta skupno bojevali proti Guatemali.

Dopisi.

Iz Belokrajine 13. aprila. [Izv. dop.] V najnovejšem času se selitev našega kmetkega stanu od tukaj v Ameriko ogromno množi. Odhodniki vzamejo dedšine, posojeni denar itd., v obče vse, s čemer se bi nekoliko časa tukajšnje prebivalstvo živitarilo, seboj, in tako odtegnejo zadnji pomoček svoji sedanji domovini, a v svojo novo bivališče ne prinesejo tako ničesar več, ker vse s predolgim potovanjem potrošijo. Od tega izseljevanja kmetov imajo samo vozniki, železnice, parobrodi itd., ne pa rodovine, dežela in država kaj koristi, ampak le zgubo. Izseljenci v Ameriko so večinoma kmetje. H. Nordmann (der vaterländische Grundbesitz, seine Lage und seine Bedeutung 1884) je izračunal, da se je leta 1881 iz Nemčije v Ameriko 357.930 lju di izselilo in to največ v moški dobi in da je Nemška vsled tega izseljevanja glede na izobraženost in delavnost nad 1000 milijonov mark izgubila. Koliko pa tedaj naša država vsled tega izseljevanja izgublja?

Če se izseljenci vprašajo, zakaj tako ravna jo, velijo: saj se ne moremo tukaj preživeti, ker zemlja toliko ne nosi, da bi za vse naše potrebe zadostovalo. Pri nekaterih je ta izrek resničen in pri mladih žilih dečkih, kateri naj si, kjer le mogoče, za svoje potrebščine kaj zaslužijo, tudi opravičen; ali pri mnogih, in rekli bi, pri večini pa vendar ni res, da ne bi zemlja, kjer se ni tako hudo kamnita in nerodovitna, marljivega delavca pošteno in sposobno redila, pa saj se vendar tudi iz Amerike sliši in je dokazano, da tam mnogi novih dohodnikov od lakote umirajo; zakaj tedaj ova strast za tuje nepoznane kraje in dvomljivi dobiček? Saj vendar naša slovenska pravljica uči: „ljubo doma, kdor ga ima.“

Če se bo to izseljevanje še tako nadaljevalo, bodo kmalu sami otroci in žene, katerih moške tudi še seboj ne bodo odpeljali, v naših vaseh stanovali in ti bodo tedaj zemljo orali, kopali, sejali — žeti in mlatiti pa tedaj pač nič več ne bo! Res pa je tudi, da je naše prebivalstvo od nekdaj imelo strast za potovanje v tuje kraje in bi tedaj brž ko ne tudi potovalo, dasiravno bi tukaj še lahko živelo, in je vsled rečenih besed dvomljivo, če bi tudi gradjenje dolenske železnice izseljevanju konec storilo? Za čas gradjenja se gotovo ne bi izseljevali, ampak bi rajši doma denar služili in svoje stanje zboljšali (hiše si polepšali, dolgove poplačali, zemljišča popravili) in na korist sebi in svoji družini doma ostajali; po dovršeni železnici pa bi bržkone zopet v tuje kraje hodili, misleč, da bodo v Ameriki brez težav živeli. Poljedelci bi sicer zaslužili, da bi jih človeška družba podpirala in skrbela, da bi kmetje „steber narodov in držav“ radi ostali pri težavnem kmetksem delu; ali kdo se zamore siliti k delu, če ga sam rad ne stori? —

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za zgradbo šole v občini Griblje 200 gld.

— (Dopolnilne volitve v mestni zbor.) K današnji volitvi II. razreda prišlo je 147 volilcev. Izvoljeni so gg.: Peter Grasselli s 144, Fran Potočnik s 143, Ljudevit Ravnihar s 139 in Toma Zupan s 136 glasovi.

— (Stolni dekan Jurij Vole +.) Danes dopoldne proti 11. uri umrl je stolni infulovani dekan in zlatomašnik Jurij Vole po kratkem bolehanji v 80. letu svoje dobe. Zadel ga je bil pred nekoliko dnevi mrtvoud. Porodil se je bil pokojnik

Podkorenom 5. aprila 1805, v mašnika posvečen je pa bil 19. julija 1831. Leta 1877 bil je imenovan stolnim dekanom. Leta 1881 praznoval je pravi tiho svojo zlato mašo v stolni cerkvi. Umrl je bil skoraj kljub visoki starosti prav čvrst in dasi ni mogel zadnje leta več maševati, vendar ni mankal ni zjutraj ni popoldne v koru kanonikov, tudi ne pri slovesnostih v stolni cerkvi. Ranjki je bil poleg svoje dobrotljivosti in blagega značaja tudi veren sin svojega naroda in dasi je hodil težko, vendar ni izostal pri nobeni volitvi, da je glasoval z narodno stranko. Bodi blagemu možu prijazen spomin!

— (Bratovščina sv. Cirila in Metodija.) Ministerstvo notranjih zadev potrdilo je v 9. dan t. m. št. 5179 pravila tega društva.

— (Upravni odbor društva „Narodni dom“) imel je dne 11. t. m. sejo, v kateri se je določilo, da se skliče letošnji občni zbor, o katerem se bode poročalo tudi natančno o vspehih loterije, v dan 26. maja, t. j. binkoštni torek.

— Poleg tega se je radostno vzelo na znanje, da je mestni zastop Ljubljanski daroval vseh na njegovih 300 sreček pripadlih 10 dobitkov za društveni bazar ter se sklenilo izreči mu zato zahvalo odborovo. — Društveni bazar priredil se bode dne 11. julija v čitalnici in sicer ob enem z besedo, katero bo priredil čitalnični odbor svojim članom v spomin obletnice prihoda presvitlega cesarja v naše glavno mesto. — Konečno se je v tej odborovej seji pooblastil društveni tajnik, da organizuje nabiranje prostovoljnih krajcarskih doneškov za društveni fond. V ta namen bodo se dale natisniti posebne marke po 10 kr. ter razposlale v zvezkih po 100 mark nabiralcem. Naj se oni rodoljubje, ki bi hoteli te marke razpečavati, blagovole že sedaj oglašiti pri društvenem odboru.

— („Miškar.“) Na Rožniku zaredilo se je precejšnje število kakor krti velikih mišij, katere posebno korenine mladih in starih dreves glodajo, da se posuše. Zobe imajo močne in ostre ko dleto in najrajši hodijo po rovih, katere so naredili krti. Raznim posestnikom posušilo se je že mnogo najlepših jablan. Jako umestno in modro je torej te pokončevalke sadnih dreves loviti. Včeraj videli smo na svoje veselje moža miškarja, kateremu pravijo tudi „krtar“, kako je mišim okoli dreves nastavljal pasti in jih lovil. G. Lassnik plačuje miškarju za vsako ulovljeno miš po 20, posestnica na spodnjem Rožniku pa po 10 kr. Sedaj je najpripravniši doba za tak posel, kajti samice so ravno breje in v kratkem se bo ta mišji zarod pomnožil s škodljivimi mnogobrojnimi glodalci, da bo groza.

— (Okrajni glavar zginil.) Ivan Weindorfer, okrajni glavar v Beljaku, je minule dni zginil in se najbrže ukrcal v Ameriko. Kakor je razvidno iz njegovih pisem, je nesrečni mož zblaznel. Od tod izvirajo tudi njegove velike nerednosti v uradu in razni denarni primankjaji, kateri so pa neznatni in baje že poravnani. Weindorfer, ki je bil nekdaj tudi deželni poslanec, potegnil jo je, kakor zatrjuje sam v nekem pismu, v Ameriko, iskat si in ustanovljat „novo domovino.“

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 7. snopič. Vsebina: Salvijan. Zgodovinska povest iz šestnajstega stoletja. Posnel H. Majar. — Za očin dom. (Česki spisal Alojzij Jirásek.) „Ljudska knjižica“, katere prideta vsak mesec dva po štiri tiskane pole obsegajoča snopiča na svetlo, velja: za četrt leta 48 kr.; za pol leta 90 kr., za celo leto 1 gld. 70 kr. Posamični snopiči brez poštnine po 6 kr., s poštnino po 8 kr.

— (Vabilo) k dramatičnej predstavi, katero napravi Kamniška Čitalnica v nedeljo dne 19. aprila 1885 l. — Spored: Na občno zahtevanje: Cvrček. Slika iz kmetkega življenja v 5. dejanjih. Po Charlotte Birch-Pfeiferjevi igri „Die Grille“ poslovenil Dav. Hostnik. — Pred in med igro svira Kamniška godba pod vodstvom g. Fileca. — Po igri ples. — Ustopenina za ude 20 kr., za neude 40 kr. Večji darovi se hvaležno sprejmo. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dublin 14. aprila. Princ Waleški s sprogo odpotoval mej živahnimi klici prebivalstva v Cork. Lordmayor hotel je uprizoriti demonstracijo za Parnella, a ni šlo. „Times“ potrjujejo, da se Rusi ob reki Murgab pomikajo naprej. Pričakovati je, da trčijo z Afgani vkupe. Če bode treba, bode Angležem prost

prehod skozi Afganistan. Spodnja zbornica vsprejela je adreso kot odgovor na sporočilo gledé reserve. Gladstone je izjavil, da pričakuje vlada obširnega sporočila od Lumsdena, ki je sedaj v Tirpulu.

London 13. aprila. (Reuterjevo poročilo.) Lumsden je baje zavzel močno strateško postojanko v Tirpulu ob reki Herirud, da ne bi Rusi mogli planiti nad Herat.

London 13. aprila. Ministerski svet trajal je dve uri. Mej posvetovanjem odposlal se je v Liverpool ukaz, da se mora za prevažanje namenjeni parobrod „Oregon“ premeniti v vojno ladijo.

London 13. aprila. (Reuterjevo poročilo.) Govori se, da bode admiral Hornby poveljnik brodovju, ki se bode sestavilo za Baltiško morje. Po računih vojnega ministerstva je za inozemsko službo 52.672 mož na razpolaganje. Brodovje v Avstraliji in Kitaji se bode po oklopnih podkrepilo.

London 13. aprila. „Times“ poročajo iz Carigrada: Rusi so Batum močno utrdili in zbirajo ondu močne vojne čete.

Razne vesti.

* (Velikodušna oporoka.) V Brnu 9. t. m. umrši medicine dr. Josip Linhart, katerega premoženje cenijo na 300.000 gld., izvolil je glavnim dedičem svoje zapuščine tamošnjo mestno sirotišnico. Vrh tega ustanovil je blagi pokojnik veliko ustanovo za dijake medicine.

* (Potres.) Iz Ale se brzojavlja 11. t. m.: Danes ob 12. uri 20 m. zjutraj čutili smo tukaj kratek, srednje močan potres mej vihnim vremenom.

* (Veliko izneverjenje.) Brzojavka iz Odese z dne 12. t. m. poroča: Pri tukajšnji društveni banki zasledili so včeraj primankljaj 300.000 rubljev. Ravnatelja bankinega in tri uradnike so zaprli.

* (Ujel se je.) Pri vojaškem naboru v Berlinu delal se je neki rekrut gluhega. Vsled tega opazovali so ga več dni v vojaški bolnici. Že so ga hoteli odpustiti, kar nekega dne zdravnik, idoč po stopnicah in kakor bi sam s seboj govoril, h gluhemu rekrutu reče: „Revež, tako vesel je, da niti ne misli, da je danes zjutraj iz pomote strupa zavžil.“ Zdajci zakričal je dozdevni glušec in z obema rokama prijel se za trebuh. „Le z menoj, prijatelj“, tolaži ga zdravnik, „v vojašnici do bite že protistrupa.“

Narodne-gospodarske stvari.

O osobnej verésiji.

Spisaj Robert Bežek.

(Dalje.)

Tudi svoboda glede ustanovitve jednako upravljenih zavodov ne prepreči zlih nasledkov na družbo: nasprotno kopičili bi se denarji pri slehnem takem deželnem zavodu; zavisno bi postalo proizvodstvo naslanjajoče se na verísijo, in tedaj bi posamičnik še silnejši občutil prevračajoče se verísijo.

Sploh pa se ne da govoriti v nujni potrebnosti eskomptnih bank radi nastalega privatnega odbitovanja, dokler ni dokazano, da je menični privilegij človeške družbi v resnici potreben. Prislovica glaseča se: „odloči se vedno le za manjše zlo“ — je le tačas umestna, kadar je vsaj jedno zlo neizogibno.

Člen 7. Promet na verísijo se ne bode nikoli preprečil t. j.: kupovalo in prodajalo se bode vedno in vedno proti verísiji; nikomur se ne more prepovedati, da posodi sosedu na upanje, ker pričakuje bodočega plačila; ne more se mi slednjič zaukazati, da slehnemu le proti gotovini prodajem.

Družba naj se ne sili mej pogodnika, katera se zadovoljujeja z zabeležkom v knjigah, kar se imenuje očitna verésija (offener Credit); tudi to naj nikogar v oči ne bode, da izroči dolžnik upniku v njegovo varstvo posebno prejemno potrdilo, katero morda upnik zahteva. Dalje ne brani nihče daljše prodaje tacih obveznih pisem, v katerih so kot vsebina jednake določbe mej pogodnikoma vedno nahajajo. Ali nikedar nema družba pravice predpisavati pogodnikoma posebno obliko obveznih pisem; še menj sestavljati posebne privilegije, vsled katerih uživa upnik predpravo do dolžnikove osebe in njegovega premoženja. Ravno tako krivičen bi bil privilegiran sodni red in izjeme glede daljše prodaje ter prenosa jednaci pisem, kakor je to pri menici v navadi.

Če v resnici prodaja blaga olajšuje in poveča potroške (Consum), ter s tem ob enem tudi proizvodstvo, tak se to vrši tudi brez meničnega privilegija, slično upravi menične verésije izven Evrope še dandanes in pred več stoletij; a vendar se je razevelo trgovstvo in promet brez eskomptnih in verésijskih zavodov, — nasprotnih nazorov sevéde je naš zarod. Če v obče družba nema nikake pravice oddajati privilegije posestnikom za dolžna pisma v

poslednje obliki izgotovljena, ker se to more vršiti le na stroške ostalih državljanov, ter če se da z ničim nadomestiti: tak je menični privilegij zlasti neposredno škodljiv in opasen proizvodstvu pa menjavi blaga, katera se ne more vsled taci odnosa enakovredno razvijati. Nikdo ne dvomi, da bi brez meničnega privilegija tudi meničarenja ne bilo; da bi se ne gnetlo bogastvo okoli meničnih prodajalnic, da bi dninarji dela ne podražili. Slednjič izumrle bi tudi eskomptne banke, po katerih se veršija raztezuje in krči, po katerih se proizvodstvu najhujše rane zasekuje.

A nasprotno si lahko mislimo svobodno ustanovljena društva proizvajalcev in trgovcev med seboj, ne da bi posredovali kapitalisti; uprava in smoter pa naj bi bila ta, da bi terjatve zabeležene v knjigah tudi pred zapalim obrokom lahko razpečali: se ve da pod tem pogojem, da bi se mejsebojno jamčilo zato, da se izposojene svote gotovo zopet povrnejo.

(Dalje prih.)

Spretna ranoceljska operacija.

Ameriški poslanik na Dunaji, gospod Kasson, je pred kratkim sporočil svoji vladi zanimivo poročilo o čudovite ranoceljske operaciji, katero je nedavno poprej izvršil gospod profesor Billroth na Dunaji; to je bila neka čudovita sekcija želodca, pri kateri se je skoraj tretjina želodca odstranila morala, in kar je še čudnejše, bolnik je zopet okreval, — slučaj, ki se še do sedaj ni nikdar pripetil. Bolezen, katera je zahtevala to operacijo, bil je rak v želodcu, in spremljajo jo sledeči simptomi:

Jedi nič več ne diše; v želodcu se čuti nek čuden, nepopisljiv in jako mučen čut, kateri je podoban neke nedoločne otrplosti; na zobeh se nabira, zlasti jutraj, masten slez, ki zapuša jako neprijeten okus; uživanje jedij ne odpravi te čudne otrplosti, temveč jo še le povekša; oči upadejo in porumené; roke in noge postanejo mrzle in mastne, — kakor bi jih pokrival mrzel pot. Bolnik čuti zapanost in spanje ga ne okrepča; čez čas postane nervozen, razdražljiv in nevoljen; njegove misli nadlegujejo slabe slutnje; kadar ustane, se mu vrti po glavi in šumi mu po ušesih in mora se česa prijeti, da ne pade; čreva se mu zapirajo, koža je pogostem suha in vroča, kri se strdi in zaostaja, tedaj ne kroži več redno. Pozneje bolnik izmetava hrano, katero použije, in čuti pri tem kisel ali pa tudi sladak okus; po gostem mu srce hudo tolče in misli, da boleha na srce; naposled pa ne ostane nobena hrana v njem, ker se čeva popolnem ali pa vsaj deloma zamaše.

146—2)

Kakor je tudi vznemirjajoča ta bolezen, vendar se onim ni treba bati, ki boleha na omenjenih simptomih, kajti v devetstoindevetdesetih slučajih izmed tisoč ne boleha za rakom v želodcu, ampak za dyspepsijo, katera bolezen se pa lahko ozdravi. Najboljše in najgotovnejše sredstvo proti tej bolezni je „Shäker-ekstrakt“, rastlinski preparat, ki se dobiva v vseh lekarnah. Ta ekstrakt zgrabi bolezen pri korenini in jo radikalno odpravi.

Osobe, kojim se zapira, trebajo „Seigel-ovih omehčilnih pil“ (Abführ-Pillen) v zvezi s „Shäker-ekstraktom“. Seigel-ove omehčilne pile ozdravijo zapetje, odpravijo mrzlico in prehlad, glavobolje in zlatenico. To so najvplivnejše, najpripravnejše in najdovršenejšie pile, katere so se že kedaj napravile. Kdor jih je kedaj poskusil, bode jih gotovo dalje rabil. Vplivajo počasi in brez bolečin.

Cena 1 steklenici „Shäker-ekstraktu“ gld. 1.25, 1 škatljici „Seigel-ovim omehčilnim pilam“ 50 kr. Lastnik „Shäker-ekstrakta“ A. J. WHITE, Limited, 21 Farringdon Road, E. C. v Londonu.

Zastopnik in korespondent ter glavni razpošiljavec:

JANEZ HARNA,

lekar „Pri zlatem levu“, Kremsier, Moravsko.

Dobi se v sledečih lekarnah: **Ljubljana:** J. pl. Trnkoczy. **Idrija:** Wato. **Metlika:** F. Wacha. **Radovljica:** A. Roblek. **Novomesto:** D. Rizzoli. **Kamnik:** Močnik. **Vipava:** Kordas. **Celovec:** P. Birnbacher. **J. Nussbaumer.** **Beljak:** Dr. Kumpf. **Breze:** Aichinger. **Hermagor:** J. Weth. **Trbiž:** J. Siegel. **Wolfsberg:** J. Huth. **Gradec:** F. Ks. Gschillay „pri sv. Ani“. **Maribor:** W. König, J. Noss. **Celje:** Kupferschmitt, Mareck. **Bruck na M.:** Langer. **Gleichenberg:** Dr. Fürst. **Konjice:** Pospisil. **Kindberg:** Pezledrer. **Leibnitz:** Russheim. **Ljubno:** J. Pferschy. **Ptuj:** Behrbalk, Eliasch. **Rottenmann:** F. Illingov. **naslednik.** **Stainz:** V. Timouschek. **Weitz:** C. Mally. **Trst:** J. Dr. Faraboschi „al Camello“. **Gorica:** D. Christofolletti. **Novigrad:** Gionović. **Sušak pri Reki:** Wertheimstein. **Spljet:** Tocigl. **Zader:** N. Androvič in skoraj v vseh lekarnah drugih mest v monarhiji.

Tujci:

12. aprila.

Pri **Stonu:** Oelouschegg Basadona iz Trsta. — Jelence iz Zagreba. — Feim z Dunaja.

Pri **Mali:** Bernar, Prinz z Dunaja. — Urbach iz Budimpešte. — Baron Scotti iz Grada. — Brut, Hirner z Dunaja. — Tavčar z Ljubljane.

Pri **avstrijskem cesarju:** Kirn iz Reke.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Umrli so v Ljubljani:

8. aprila: Urša Keber, šivilja, 73 let, Dunajska cesta št. 6, za prsno vodenico.
9. aprila: Karolina Valenta, cestnega komisarja sirota, 60 let, Francovo nabrežje št. 11, za sušico.
10. aprila: Ivana Pogibu, delavčeva hči, 9 1/2 mes., Kolodvorske ulice št. 20, za božjastjo.
11. aprila: Fran Pfeifer, umirovljenega majorja sin, 6 mes., Poljanski nasip št. 26, za sušico.
12. aprila: Al. Jizja Treven, molarjeva hči, 10 mes., Rimska cesta št. 17, za oslovskim kašljem. — Jos. Lavrin, delavčev sin, 3 leta, Kurja vas št. 7, za vodenico. — Frančiška Klemenčič, delavka, 26 let, Kolodvorske ulice št. 4, za jetiko.

V deželnej bolnici:

8. aprila: Tomaž Fležar, pek, 53 let, za jetiko. — Marijana Mišič, gostija, 62 let, za plućnico. — Lenka Bizovičar, delavčeva žena, 39 let, za plućnico.
10. aprila: L. za Lušica, gostija, 43 let, za vnetico možganske kožice.
11. aprila: Marija Samatorčan, delavka, 24 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. aprila	7. zjutraj	724.9 mm.	8.4° C	sl. jz.	obl.	6.46 mm.
	2. pop.	724.58 mm.	8.8° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	728.76 mm.	7.0° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 8.1°, za 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 40 kr.
Srebrna renta	79 „ 85 „
Zlata renta	103 „ 2 „
5% marena renta	95 „ 10 „
Akcije narodne banke	848 „
Kreditne akcije	279 „ 60 „
London	126 „ 45 „
Srebro	— „
Napol	9 „ 97 „
C kr cekini	5 „ 88 „
Nemške marke	61 „ 60 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 127 „
Državne srečke iz l. 1861	100 gld 17 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105 „ 40 „
Ogrska zlata renta 6%	94 „
— papirna renta 5%	89 „ 50 „
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 114 „ 50 „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ 80 „
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	113 „
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	106 „
Kreditne srečke	100 gld 177 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 99 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	213 „

Poslano.

(7—14)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mēhi rnlm kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Travnik se dá v najem.

Tako imenovani Zalerjev travnik s senico (Heubehältniss) vred, ki je pri njej, dá se na jedno ali pa več let v najem.

Ta travnik je pri **Glincah**, tik Tržaške ceste, meri 10 oral, 1074 sežnjav in daje odlično seno. — Kaj več pove

g. Janez Pirnat,

v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 24,
I. nadstropje, na levo.

(209—1)

Hiša na prodaj.

Dné 21. aprila t. l. popoldne ob 2. uri se bo vršila **prostovoljna javna dražba hiše št. 59 v Dolnem Logatcu** na Notranjskem, ki je streljaj od železniške postaje oddaljena, tik cerkve, katera je za vsako obrt pripravna.

Hiša ima pritlično: 1 kovačnico, 1 prodajalnico, 1 shrambo za zalogo (magazin), 2 kleti, 1 hlev; v nadstropji: 5 prostornih sob, 1 kuhinjo in 1 predajo sobo. (212—1)

V rudniku **Ilirske živosrebrno-rudniške družbe** pri sv. Ani pri Trziči (210—1)

je prosto mesto nadstojnika

(Steiger). Prosilci, kateri morejo svojo praktično spretnost in zmožnost pri rudništvu s prav dobrimi spričali dokazati in so zmožni nemškega in slovenskega jezika, naj uložijo svoje prošnje do 30. aprila pri **obratnem ravnateljstvu** (Betriebsdirection) omenjene družbe v **Trziči** na Gorenjskem. Mesečna plača 45 gld., prosto stanovanje, kurjava in svečava.

Hiša št. 2 v Medvodah,

tik glavne ceste in kolodvora, obstoječa iz 8 sob, popolnem mestno urejenih, z vrtom, posebno za letno stanovanje ugodna, (204 2)

se takoj dá v najem.

Natančneje se izve pri upravnistvu „Slov. Narod.“

Razpis.

Služba občinskega tajnika

v **Starem trgu** poleg **Loa** z letno plačo 400 gld. in z manjšimi postranskimi dohodki, odda se **1. velikega travna**.

Prošnje vsprejema do 24. **malega travna** podpisano županstvo.

Prednost imajo slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožni in v občinskem poslovanju dobro izurjeni prosilci, tudi naj se prošjam, ako možno, spričevala priložé.

Županija v **Starem trgu** poleg **Loža**,

dné 8. malega travna 1885. (195—4)

Prostovoljna javna dražba zemljišč.

Dr. Teodor Rudesch, c. kr. notar v Ljubljani, kot sodnijski komisar naznanja, da je veleslavna c. kr. deželna sodnija v Ljubljani z odlokom dne 14. marca t. l. št. 1983 prostovoljno, podrobno in podražbeno javno prodajo sledečih v zapuščino **Franceta Novaka** (Miklav) na **Glincah h. št. 5** spadajočih zemljišč, in sicer: uložna št. 169, 170, 171, 172, 173, 174 in 175 katastralne občine Vič, uložna št. 419 katastralne občine Dobrova, uložna št. 380 in 789 katastralne občine Trnovskega predmestja s tem dovolila, da se zavarovanim upnikom na navedenih zemljiščih njih zastavne pravice brez ozira na kupno ceno pridržujejo.

Podpisani c. kr. notar kot sodnijski komisar določa, da se bode prodaja vršila v četrtek dné **16. aprila t. l.** in gori sledeče dni ob 9. uri dopoludne na kraji zemljišč s tem pristavkom, da je pričetek prodaje v **zapuščinski hiši ranjcega na Glincah h. št. 5** in da se dotični dražbeni pogoji in zemljiški izpiski lahko ogledajo v njegovi uradni pisarni.

V Ljubljani, 10. aprila 1885.

Dr. Theodor Rudesch,

(207—2) c. kr. notar kot sodnijski komisar.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Razpošilja se le jeden zavoj.

Planinski zeliščeni sirop kranjski à 56 kr.,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratabol, prsne in plučne bolečine. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani. (41—10)

Velika partija 1 (788—89)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko. pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Uzorci proti pošiljatelj marki za 10 kr.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To pripristo in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žledčeve bolesi. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorjide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljavo pa jedino v lekarni **Cristofolletti v Gorici**. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4. Steklenica stane 30 kr. (102—8)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nima nobone moči in vrednosti.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.